മലങ്കരയുടെ മഹർഷിവര്യൻ

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

(ലേഖന സമാഹാരം)
സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്
പ്രഥമ ഇന്റർനെറ്റ് പതിപ്പ്: 2004 ഒക്ടോബർ

ഉള്ളടക്കം

1. ആത്മീയ ജ്യോതിസിനു സ്മരണാഞ്ജലി
2. മലങ്കരയുടെ മഹർഷിവര്യൻ
3. വിശ്വാസത്തിന്റെ മർമ്മമറിഞ്ഞ ആത്മീയ നേതാവ്

1

ആത്മീയ ജ്യോതിസിനു സ്മരണാഞ്ജലി

ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ എന്ന ഔദ്യോഗിക നാമത്തേക്കാൾ അടുത്തറിയാവുന്ന എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമാണ് 'കല്ലാശ്ശേരി ബാവാ' എന്ന അഭിധേയം.

കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് തൊണ്ണൂറാം വയസിൽ കാലം ചെയ്ത ഈ ബാവായെ ഇന്ന് നാം അനുസ്മരിക്കുന്നത് ആ പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അഭിനിവേശം ഉൾക്കൊള്ളാൻ വേണ്ടിയാണല്ലോ.

എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തു തന്നെ പരിശുദ്ധ ബാവായെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ തൊട്ടയൽപക്കമായ മനയിട വീട്ടിലാണ് ബാവായുടെ സഹോദരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുള്ളത്. സഹോദരിയുടെ ഭർത്തൃമാതാവിനെ രോഗക്കിടക്കയിൽ കാണുവാൻ വരുന്ന സമയത്ത് അഞ്ചോ ആറോ വയസ്സുള്ള ഞാനും പോയി കൈമുത്തും. നിറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടും മധുരിമയും സ്നേഹവും വീശുന്ന പുഞ്ചിരിയോടെയും ബാലനായ എന്നെയും അനുഗ്രഹിക്കും. ഇതെന്റെ ബാല്യസ്മരണകളിൽ മങ്ങാത്ത ഓർമ്മയായി നിലനിൽക്കുന്നു.

കളങ്കമില്ലാത്ത ആ മന്ദസ്മേരമുഖത്തിന്റെ പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നത് അച്ഛസ്ഫടികമായ, വഞ്ചനയില്ലാത്ത, പ്രാർത്ഥനാനിർഭരമായ ഒരു അതിമാനുഷിക പ്രതിഭയായിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് പിന്നീടേ മനസ്സിലായുള്ളൂ. ആ ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ രഹസ്യം നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും അഗാധമായ വേദാദ്ധ്യയനവുമായിരുന്നു. ഓർത്തഡോക്സുകാർ പൊതുവെ വേദപുസ്തകം വായിക്കുകയോ പഠിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല എന്നൊരു തെറ്റിദ്ധാരണ ചില ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളിൽപ്പോലും കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. കല്ലാശ്ശേരി ബാവായെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കണ്ണു നന്നായി കാണാൻ പാടില്ലാത്ത കടന്ന വാർദ്ധക്യത്തിലും എല്ലാ ദിവസവും മുടക്കം കൂടാതെ ശെമ്മാശ്ശനെക്കൊണ്ടു വേദപുസ്തകത്തിലെ പല അദ്ധ്യായങ്ങൾ വായിപ്പിച്ച് കേട്ട് ധ്യാനിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇതു ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷേ ആ പിതാവിന്റെ വേദപാണ്ഡിത്യം എത്ര അഗാധമായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ നേരിട്ടറിഞ്ഞത് 1954-ൽ മാത്രമായിരുന്നു. കോട്ടയം കുരിശുപള്ളിയിൽ പീസ് ലീഗിന്റെ സത്യഗ്രഹം നടക്കുന്ന കാലം. സഭയിൽ സമാധാനവും ഐക്യവും കൈവരുത്തുവാൻ വേണ്ടി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിലുള്ളവരും കാതോലിക്കാ കക്ഷിയിലുള്ളവരുമായ ആറു പേർ ചേർന്നു ഉപവസിക്കുന്നു. അവരിൽ എം. കുര്യനും കെ. ഇ. മാമ്മനും എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. ഞാനന്ന് 32 വയസ്സുള്ള ഒരത്മായക്കാരൻ, ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിൽ അത്മായക്കാരുടെയിടയിൽ അദ്ധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനം നടത്തുകയായിരുന്നു. അമേരിക്കൻ പഠനം കഴിഞ്ഞു നാട്ടിൽ വന്നിട്ട് അധികം നാളായിട്ടില്ല. ബാവായെ പോയി കണ്ടിട്ടില്ല. മെത്രാന്മാരെ അങ്ങനെ പോയി കാണാതിരുന്നതിന്റെ കാരണം ഒന്നുരണ്ടു പേരെ കണ്ടതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ നിരാശയായിരുന്നു. എങ്കിലും ത്യാഗശീലനായ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി റമ്പാനായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ പുതുക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള വസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാണ്ഡവും ചുമ്മി ചിലപ്പോഴൊക്കെ നടക്കുമായിരുന്നു.

ഏതായാലും പീസ് ലീഗിലെ ഉപവാസികളെ കാണാൻ വന്ന എനിക്ക് മുപ്പതുദിവസം അവരുടെ കൂടെ താമസിക്കാനും ഉപവാസത്തിൽ അല്പമൊക്കെ പങ്കെടുക്കുവാനും സാധിച്ചു. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഉപവാസികൾക്കുവേണ്ടി വേദപഠനം നടത്തും. കുറെ ദിവസത്തിനു ശേഷം ഉപവാസികളെ കാണാൻ വരുന്ന ഭക്തജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും വേദപഠനക്ലാസുകൾ നടത്താൻ തുടങ്ങി.

പീസ് ലീഗിനോടു കല്ലാശേരി ബാവായ്ക്കു വലിയ പ്രതിപത്തിയില്ലായിരുന്നു. കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതെ സഭാ സമാധാനം എന്നും പറഞ്ഞ് ഓടി നടക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ബാവായ്ക്കു വിരോധമായിരുന്നു. അതിന്റെ കൂടെ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും പഠിച്ചു വന്നിരിക്കുന്ന പോൾ വർഗീസ് എന്ന ഒരത്മായക്കാരൻ വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അയാളോടും, നേരിട്ടു കണ്ടതായ് ഓർമ്മയില്ലെങ്കിലും അല്പം നീരസ മായി. അമേരിക്കൻ ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന പോൾ വർഗീസിനെ പരാമർശിച്ച് അല്പം പുഛമായി ദേവ ലോകത്ത് പ്രസംഗിച്ച വിവരം കെ. ഫീലിപ്പോസച്ചൻ (ഇന്നത്തെ ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരു മേനി) ആണ് എന്നോടു പറഞ്ഞത്. ഞാൻ ദേവലോകത്തു പോയി ബാവായെ കാണണമെന്നും തെറ്റിദ്ധാ രണ നീക്കണമെന്നും എന്നെ ഉപദേശിച്ചു. അച്ചൻ തന്നെ തന്റെ കൊച്ചു ബേബി മോറിസ് കാറിൽ എന്നെ ബാവായുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി പരിചയപ്പെടുത്തി.

ഫീലിപ്പോസച്ചനോട് അപ്പുറത്തുപോയി ഇരുന്നുകൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞിട്ട്, അത്മായക്കാരനായ എന്നോട് ശെമ്മാശ്ശനെക്കൊണ്ട് താഴെ ഒരു പായിട്ട് ഇരിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. രണ്ടു മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന ആ സംഭാ ഷണം വലിയ ഒരു പരിശോധന തന്നെയായിരുന്നു. വേദപുസ്തക സംബന്ധമായ ഇരുന്നൂറോളം ചോദ്യ ങ്ങൾ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

മിനിട്ടുകൾ കടന്നുചെല്ലുന്തോറും പാശ്ചാത്യ രീതിയിലുള്ള ദൈവശാസ്ത്രമോ വേദാപഗ്രഥനമോ അഭ്യ സിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ ബാവാതിരുമേനിക്ക് ഇത്ര വളരെ നിശതമായ വേദപാണ്ഡിത്യം എങ്ങനെയുണ്ടായി എന്നുള്ള എന്റെ അത്ഭുതവും വളർന്നുവരികയായിരുന്നു.

അവസാനം എന്നോടു ബാവാ തിരുമേനി കല്പിച്ചത് “തന്റെ മറുപടികളിൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രമേ തെറ്റായി നമുക്ക് തോന്നിയുള്ളു. ആ രണ്ടു വേദഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയാണ് പഠിപ്പിക്കേണ്ടത്” എന്ന് എനിക്ക് ഉപദേശവും തന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു ഫീലിപ്പോസച്ചനെ വിളിച്ച് “ഇയാൾ അമേരിക്കയിൽ പഠിച്ചതാണെങ്കിലും ഇയാളുടെ വിശ്വാസം ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം തന്നെയാണെന്ന്” എനിക്കു സർട്ടിഫിക്കറ്റും തന്നു.

പക്ഷേ അതല്ല ഇവിടെ പ്രധാനം. ആ പിതാവിന്റെ അഗാധമായ വേദവിജ്ഞാനത്തിന്റെ മർമ്മം, ആ വിജ്ഞാനം എന്റേതു പോലെ പുസ്തകം വായിച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ല, പ്രത്യുത പരിശുദ്ധാത്മനിവേശിതമായി രുന്നു എന്നതാണ്. അതിന്റെ യഥാർഥ നിദാനം പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള പാണ്ഡിത്യമല്ല, പ്രത്യുത പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തിലധിഷ്ഠിതമായ വേദധ്യാനമായിരുന്നു എന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ടു പാണ്ഡിത്യത്തെക്കുറിച്ച് ആ പിതാവിന് അവമതിപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഞാൻ അത്മായക്കാരനായിരുന്നപ്പോഴും പിന്നീട് കശ്ശീശായായതിനു ശേഷവും എന്നെ വിളിച്ചിരുത്തി ദീർഘമായ ചർച്ചകളിലേർപ്പെടുന്നത് ബാവായ്ക്കു വലിയ സന്തോഷമായിരുന്നു. ബാവായോടു സംസാരി ക്കുന്നത് എനിക്കും വലിയ പ്രചോദനമായിരുന്നു. സഭയിൽ ഒരു വൈദികനായിത്തീരുവാനുള്ള അഭിനി വേശം മുഴുവനും എനിക്കു ബാവായിൽ നിന്നാണ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. എനിക്കു നമ്മുടെ തിരുമേനിമാരിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ഉള്ളതും പരിശുദ്ധ ബാവായോടും പാമ്പാടിത്തിരുമേനി (കുറിയാ ക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്) യോടും ആയിരുന്നു.

ബാവാ തിരുമേനി കുർബാനയർപ്പിക്കുമ്പോൾ താൻ യഥാർഥ ദൈവസന്നിധിയിൽ ആണെന്നു തനിക്കുള്ള ബോധം, തിരുമേനിയുടെ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവരേയും വളരെയധികം ദൈവത്തോടടുപ്പിക്കു മായിരുന്നു. ദൈവസാന്നിദ്ധ്യബോധമില്ലാത്ത ആളുകൾ ബാവായോടു കൂടി മദ്ബഹായിൽ നിൽക്കുന്നത് തിരുമേനിക്കു വളരെയധികം ഈർഷ്യ ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. സ്വർഗത്തിൽ മാലാഖമാരോടൊരുമിച്ച് ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയാണെന്ന തന്റെ ബോധം തനിക്കു വെറും ഒരു ഭാവനയായിരുന്നില്ല, പ്രത്യുത യഥാർത്ഥ അനുഭവമായിരുന്നു. തന്റെ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതമാണ് ഈ അനുഭവത്തിന്റെയും പിറകിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രഹസ്യം.

ഒരു സദസിൽ സംസാരിക്കുമ്പോഴും പ്രശസ്താതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും ഔചിത്യബോധത്തോടും അദ്ധ്യാത്മികാവഗാഢതയോടും സംസാരിക്കാൻ തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന കഴിവ് പ്രത്യേകം തന്നെയാണ്. ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവുമായുള്ള ബാവാതിരുമേനിയുടെ കൂടിക്കാഴ്ചയെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടേയുള്ളു. എന്നാൽ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഹെയ്ലി സലാസിയുമായി 1956 -ൽ ദേവലോകത്ത് നടന്ന കൂടിക്കാഴ്ച യിൽ ഞാൻ ദ്വിഭാഷിയായി (മലയാളം - അംഹാരിക്ക്) വർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു നേരിട്ടറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. സംഭാഷണ സമർത്ഥനായ ഹെയ്ലി സലാസിയെ ബാവായുമായുള്ള ആ ഉദാത്ത സംഭാഷണം വളരെയ ധികം പ്രസാദിപ്പിച്ചു. വൃദ്ധനായ ശിമോൻ യേശുവിനെക്കാണുവാൻ യരുശലേം ദേവാലയത്തിൽ അനേക വർഷം കാത്തിരുന്നതു പോലെ ക്രിസ്തീയ ചക്രവർത്തിയെ കാണുവാൻ താൻ അനേകകാലങ്ങളായി കാത്തി രിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു ബാവാ സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചത്. “അവിടുത്തെപ്പോലെ

പരമപരിശുദ്ധനായ വലിയ ഒരു പുണ്യപുരുഷന്റെ ദർശനത്തേക്കാൾ വലിയതായി ഒരു ചക്രവർത്തിയ്ക്കെന്താണു ലഭിക്കാവുന്നത്" എന്ന് ഉദാത്തമായി ചക്രവർത്തിയും മറുപടി പറഞ്ഞു.

ബാവാ തിരുമേനിയെ വന്നു കണ്ടു പോയിട്ടുള്ള പാശ്ചാത്യരിലും അതിസുന്ദരമായ ഒരു സ്മരണയാണ് ബാവാ തിരുമേനിയെപ്പറ്റി അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. ജാതിമതഭേദമെന്യേ എല്ലാവരോടും ബാവാ തിരുമേനിക്ക് വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നു. തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രാർത്ഥാ ദാനങ്ങളും അക്രൈസ്തവർക്കും വാൽസല്യപൂർവം ചൊരിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. എത്ര മഹാദ്ഭുതങ്ങളാണ് ആ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു ബാവാ കാലം ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപുണ്ടായിട്ടുള്ളത് എന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ അനേകം അക്രൈസ്തവർക്കു സാധിക്കും. രോഗികൾക്കു രോഗസൗഖ്യവും വന്ധ്യകൾക്കു ഗർഭോല്പാദനവും ബാവായുടെ പ്രാർത്ഥന മൂലം അത്ഭുതാവഹമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പല സംഭവങ്ങളും എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം.

സഭാ നേതൃത്വത്തിൽ അദ്ദേഹം വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് ചരിത്രപ്രധാനം തന്നെയാണ്. കോടതിയിൽ കേസ് തോറ്റ് സഭ നിരാശയിലേക്കു വഴുതിവീഴാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ "സത്യം ജയിക്കും" എന്ന് പ്രാർത്ഥനയോടെ ഉദ്ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടു, പ്രത്യാശയിലേക്കും പുരോഗതിയിലേക്കും സഭയെ തിരികെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ബാവാ തിരുമേനി കാട്ടിയ കഴിവ് അസാമാന്യം തന്നെയായിരുന്നു. നിഷ്ഠയുള്ള പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവും കളങ്കമില്ലാത്ത മനഃസാക്ഷിയും തന്നെയാണ് ആ ധീരനേതൃത്വത്തിന്റെയും പിറകിലുണ്ടായിരുന്ന രഹസ്യം.

ഇവിടെയുള്ള ഇരുകക്ഷികളുടെയും പൂർണസമ്മതമുള്ള സമാധാനവ്യവസ്ഥകളുമായി 1934 –ൽ ഹോംസിൽ ചെന്ന് പാത്രിയർക്കീസിനെ കണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരമോഹം കൊണ്ട് അശേഷവും സാധിക്കാതെ വന്നയവസരത്തിൽ ഒട്ടും വിട്ടുകൊടുക്കാതെ തിരിച്ചുവന്ന നമ്മുടെ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായ്ക്കു കൊട്ടാരക്കര റയിൽവേസ്റ്റേഷൻ മുതൽ കോട്ടയം വരെ നൽകിയ ഗംഭീര സ്വീകരണം ആ പിതാവിനോടു നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്ത്യാദരവുകൾ വെളിപ്പെടുത്തി.

അതിനേക്കാളേറെ പ്രാധാന്യമുള്ളതായി എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്നത് ഇങ്ങനെയുള്ള അനേക പരാജയങ്ങളിലും ദുരിതാനുഭവങ്ങളിലും കൂടെ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുത്ത ആ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവും വ്യക്തിവൈഭവവും തന്നെ.

അതുപോലുള്ള ആളുകൾ ഇന്നും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ!

(മലയാള മനോരമ, ജനുവരി 7, 1989)

2

മലങ്കരയുടെ മഹർഷിവര്യൻ

കല്ലാശേരി ബാവാ കാലം ചെയ്തിട്ടു കാൽ നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞു. 1964 ജനുവരി ഒന്നിന് - തന്റെ പേർപ്പിതാവായ പരിശുദ്ധ മാർ ബസേലിയോസ് നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (379-ൽ) കാലം ചെയ്ത അതേ പുതുവൽസരദിനത്തിൽ.

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ തിരുമേനിയുടെ ചരമ രജത ജൂബിലിയാചരണത്തിന്റെ സമാപനവേളയാണിത്. പടിഞ്ഞാറെക്കടലിൽ പകലോൻ മുങ്ങിയാലും അസ്തമയത്തിന്റെ വർണശബളിമ ചക്രവാളത്തിൽ കളിയാടുന്നതുപോലെ ഇന്നും ആ മഹർഷി വര്യന്റെ ജീവിതം നമുക്ക് ആവേശം പകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മലങ്കരസഭയുടെ സാരഥിയായി 1929 ഫെബ്രുവരി 15-ന് അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ പുണ്യപുരുഷനെ ഞാൻ ആദ്യമായി കണ്ടത് എന്റെ ബാല്യകാലത്തായിരുന്നു. തന്റെ സഹോദരീഭർത്താവായ മനയിട കുഞ്ഞുംപാപ്പിയുടെ മാതാവിനെ രോഗശയ്യയിൽ കാണുവാൻ ബാവാ തൃപ്പൂണിത്തുറ മനയിടത്തറവാട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ഒട്ടേറെപ്പേർ കൈമുത്തുവാൻ ഒത്തുകൂടി. ഞങ്ങളുടെ വീടും മനയിടത്തറവാടും അടുത്തടുത്താണ്. ഒരു വേലിയാണ്. അന്ന് എട്ടോ പത്തോ വയസ്സുള്ള ഞാനും ചെന്നു കൈമുത്തി. മന്ദസ്മേരമുഖനായ ആ ഉജ്ജ്വല വ്യക്തിപ്രതിഭയുടെ പുണ്യദർശനം ബാലനായ എന്നെയും ആവേശഭരിതനാക്കി.

പിന്നീടു ഞാൻ ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ കണ്ടത് 1955 ലാണ് - എനിക്കു 33 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, പീസ് ലീഗ് സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ കാലത്ത്. അന്നു തുടങ്ങി ഞാൻ ആ പിതാവിന്റെ ആരാധകനും ശിഷ്യനുമായി തീർന്നു. ബാവായെപ്പറ്റിയുള്ള അനേകം സ്മരണകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ട്. രണ്ടെണ്ണം മാത്രം ഇവിടെ എടുത്തു പറയട്ടെ.

ആദ്യത്തേത് 1956-ലാണ്. ഞാൻ അന്ന് ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിൽ ഒരു അത്മായക്കാരനായി

പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഭാരത സന്ദർശനവേളയിൽ കേരളത്തിലും വന്നു. പരിശുദ്ധ ബാവായെ കാണുവാൻ ദേവലോകത്തെത്തിയ ചക്രവർത്തിയുമായുള്ള സംഭാഷണം തർജ്ജമ ചെയ്യുവാൻ എത്യോപ്യൻ ഭാഷ അറിയാവുന്ന എന്നെ വിളിച്ചു.

മറക്കാനാവാത്ത ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്. ആ നർമ്മ സംഭാഷണം പരിഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ ലഭിച്ച മഹാഭാഗ്യം എന്നെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ആ സംഭാഷണത്തിന്റെ ആരംഭ ഭാഗം ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു.

ബാവാ: "അനേകകാലം, ദാവീദുപുത്രനായ മിശിഹായെ കാണുവാൻ കാത്തിരുന്ന്, ശിശുവായ യേശുവിനെ യരുശലേം ദേവാലയത്തിൽ വച്ചു കണ്ടപ്പോൾ ജീവിത നിർവൃതിയടഞ്ഞ വൃദ്ധനായ ശിമവോന്റെ വികാരങ്ങളാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആരുമഭാജനമായ ചക്രവർത്തിയെ കാണുമ്പോൾ എനിക്കിന്നുണ്ടാവുന്നത്."

ചക്രവർത്തി: "പരിശുദ്ധനായ അങ്ങയുടെ ദർശനത്തിങ്കൽ എനിക്കിന്നുണ്ടാവുന്ന സാഫല്യ സന്തോഷത്തേക്കാൾ വലിയ ഒന്ന് ഒരു ചക്രവർത്തിക്കും ഉണ്ടാകാനില്ല."

ഇങ്ങനെ തുടർന്ന ആ സംഭാഷണം ഇരുവരുടെയും വ്യക്തിവിലാസത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ബാവായെ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ വലിയ ആളുകൾക്കും ആവേശം പകർന്നുകൊടുക്കുവാനുള്ള അനിതരസാധാരണമായ കഴിവ് ബാവായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ആ സംഭാഷണത്തിന്റെ പരിണതഫലമെന്നോണമാണു ഞാൻ രണ്ടാമത് എത്യോപ്യയിൽ പോകാനും ചക്രവർത്തിയുടെ ഉപദേഷ്ടാവും കാര്യദർശിയും ആയി പ്രവർത്തിക്കുവാനും ഇടയായതെന്നു പറയാം.

രണ്ടാമത്തെ അനുഭവം 1957-ലാണ്. സമുദായക്കേസിലെ സുപ്രീം കോടതി വിധിയുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പായിരുന്നു അത്. മലങ്കരസഭയിലെ കക്ഷിവഴക്കു മൂത്ത കാലം. തന്റെ കണ്ണടയുന്നതിന് മുമ്പേ സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായിക്കാണണമെന്നു പരിശുദ്ധ ബാവായ്ക്കു വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്നു. ഇക്കാര്യം യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ അനൗദ്യോഗികമായി അറിയിച്ചു പ്രതികരണം തേടാൻ ബാവാ എന്നോടു പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഞാൻ ഡമാസ്ക്കസിൽ പോയി വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞു തിരികെ വന്നു. അന്നു ഞാൻ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കൂടെയായിരുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കു മറ്റാരുടെയും സഹായം കൂടാതെ സ്വന്തചെലവിൽ സിറിയയിൽ പോകാനും വരാനും കഴിയുമായിരുന്നു.

യാക്കോബ് തൃതീയന്റെ അനുകൂലമായ പ്രതികരണം പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവായെ ഞാൻ അറിയിച്ചു. ഇവിടെ അന്നുള്ള സഭാ പ്രമാണികൾ കൂടി കാര്യങ്ങളാലോചിച്ചു വയോവൃദ്ധനായ കാതോലിക്കാബാവായുടെ കാലത്തുതന്നെ ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തുന്നതാണു നല്ലതെന്നും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ ഔദ്യോഗികമായി കാണുവാൻ പത്തനംതിട്ട പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയും ഞാനും കൂടെ പോയി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കണമെന്നുമായിരുന്നു അനൗദ്യോഗിക തീരുമാനം. ബാവാ അതു സമ്മതിച്ചു.

എന്നാൽ പോകുന്നതിനു മുമ്പു പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിന്റെ ഔദ്യോഗികാനുമതി വേണമെന്നും, സുന്നഹദോസ് കൂടുമ്പോൾ ഞാൻ കൂടെ (അന്ന് അത്മായക്കാരൻ) സന്നിഹിതനായി ഒരു ഡലിഗേഷൻ സിറിയയിൽ പോകുന്നതിന്റെ അഭിലഷണീയത തിരുമേനിമാരെ പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തണമെന്നും ബാവാ എന്നോടു കല്പിച്ചു.

അന്ന്, സുന്നഹദോസ് പതിവായി കൂടില്ലായിരുന്നു. വളരെ അത്യാവശ്യം വരുമ്പോഴേ കൂടുകയുള്ളൂ. സുന്നഹദോസിലെ അംഗസംഖ്യയും പരിമിതമാണ്. എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണെങ്കിൽ അന്നു ബാവായെക്കൂടാതെ, പിന്നീടു കതോലിക്കായായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ്, പത്തനാപുരത്തെ തോമ്മാ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ്, ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചില്ല.

എന്റെ പരിമിതമായ കഴിവുപയോഗിച്ചു കാര്യങ്ങൾ തിരുമേനിമാരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. ഒരു ഡലിഗേഷൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന പ്രയോജനവും ഇപ്പോൾ പോകാതിരുന്നാലുള്ള സംഭാവ്യതകളും ഒരു അഭിഭാഷകനെപ്പോലെ ഞാൻ വിസ്തരിച്ചു. ആദ്യം ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് ഒരു തിരുമേനി എന്നോടിങ്ങനെ കല്പിച്ചു:

"സാർ പറഞ്ഞതെല്ലാം അക്ഷരംപ്രതി ശരിയാണ്. വരുംവരായ്കകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതൊക്കെ വാസ്തവമാണ്. അതനുസരിച്ച് ഒരു ഡലിഗേഷൻ ഇപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ കാണാൻ പോകുന്നത് നല്ലതാണെന്നേ ആർക്കും പറയാനൊക്കുകയുള്ളൂ. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ പറയുന്നു, ഇപ്പോൾ ഈ ഡലിഗേഷൻ പോകണ്ട എന്ന്. അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. തക്കതായ കാരണം കാണുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇനിയും പോൾ വർഗീസ് സാർ ഒന്നും പറയേണ്ട."

ഞാൻ അമ്പരന്നു പോയി. സഭാ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഒട്ടും പരിചയമില്ലാതിരുന്ന എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായില്ല. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധ ബാവാ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിരുന്നുകൊണ്ട് ഗർജിച്ചു: "എന്നെക്കൊണ്ടു കഴിയില്ല.

ഞാൻ ഇറങ്ങിപ്പോകുകയാണ്. ഇതു ഗുണംപിടിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്."

പറയുക മാത്രമല്ല ഉടനെ ഇറങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടാണ് എനിക്കു മനസ്സിലായത് സുന്നഹദോസിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായത് ആരാണു പോകേണ്ടതെന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു എന്ന്. ഏതായാലും ആരും പോയില്ല. വാങ്ങിച്ച ടിക്കറ്റ് കാൻസൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

സഭാ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അക്ഷീണമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ബാവായെ ഭഗ്നാശയനായി ഞാൻ കണ്ടത് അന്നാണ്. മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥമാണ് സഭയിൽ അസമാധാനത്തിനു കാരണമെന്നു ബാവാ എപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധ ബാവായുടെ വ്യക്തിവിലാസത്തെപ്പറ്റി നാലഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ എടുത്തു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്, സഭയോട് ആ പിതാവിനുണ്ടായിരുന്ന അനിതരസാധാരണമായ സ്നേഹം. സ്വന്ത താൽപര്യങ്ങൾ ഒന്നും നോക്കാതെ സഭയുടെ സമാധാനത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി വ്യക്തിപരമായി എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കുവാൻ ബാവാ എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. പക്ഷേ, സഭാ നേതൃത്വത്തിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ചിലരുടെ വ്യക്തിതാൽപര്യങ്ങളായിരുന്നു സമാധാനപന്ഥാവിലെ പ്രധാന വിഘാതം. അതേക്കുറിച്ച് ബാവാ വളരെയേറെ വിഷമിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്തു എന്ന് എനിക്കറിയാം.

രണ്ടാമത്, ബാവായുടെ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യ ബോധം. ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും മാത്രമല്ല എല്ലാ സമയത്തും ആ സാന്നിദ്ധ്യബോധം പിതാവിനുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവത്തോടു ഹൃദയത്തിൽ അത് തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ യോഗിയായിരുന്നു ബാവാ തിരുമേനി. മനുഷ്യരുടെ സ്വാർത്ഥം നിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി മനസ് വിഷമിച്ചാലും അല്പനിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ട് തന്റെ പ്രയാസം ദൈവതിരുമുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചു ശക്തി പ്രാപിക്കാനും ഈശ്വരാശ്രയത്തിൽ നിരാശ കൂടാതെ ഉറച്ചു നില്ക്കുവാനും തിരുമേനിക്കുള്ള കഴിവ് അപാരമായിരുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ പ്രത്യേകത തിരുമേനിയുടെ ആരാധനാനുഭവമായിരുന്നു. ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കുവാൻ മദ്ബഹായിൽ കയറുമ്പോൾ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആഗ്നേയസിംഹാസനത്തിലാണു താൻ നില്ക്കുന്നതെന്നുള്ള ഉത്തമബോധ്യം ബാവായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മറ്റുള്ളവർ ആരാധാനാസ്ഥലത്ത് അലക്ഷ്യമായി പെരുമാറിയാൽ തിരുമേനി കോപാകുലനാകാറുണ്ടായിരുന്നത്. പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ ആരാധനയായിരുന്നു പിതാവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഊർജ്ജമൂല്യം. അതിൽ നിന്നു പ്രാപിക്കുന്ന ശക്തിയെ തന്റെ നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനാശീലം മൂലം കൂടുതൽ കൂടുതൽ വളർത്തിയെടുത്തു മറ്റുള്ളവർക്കു കൃപ ലഭിക്കുവാൻ കാരണമാക്കിത്തീർക്കുകയായിരുന്നു ആ മഹനീയ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

നാലാമത്, അസാധാരണവും അളവില്ലാത്തതുമായ മനുഷ്യ സ്നേഹവും അനുകമ്പയുമായിരുന്നു. അതു സഭാംഗങ്ങളോടു മാത്രമല്ല, അന്യസഭാംഗങ്ങളോടും ക്രൈസ്തവേതരരോടും ഒരുപോലെ കാണിക്കും. രോഗം മൂലമോ സാമ്പത്തിക പ്രയാസം മൂലമോ ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നവരോടൊരുമിച്ച് കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തിരുമേനിക്കുള്ള കഴിവ് അസാമാന്യമായിരുന്നു. ആ മനം നൊന്തുള്ള പ്രാർത്ഥന അതുപോലെ ഫലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും ഒക്കെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. കുട്ടികളില്ലാതെ സങ്കടപ്പെട്ട ഹിന്ദുവായ അന്നത്തെ കോട്ടയം കലക്ടർക്ക് ആ പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന മൂലം സന്താനസൗഭാഗ്യം ഉണ്ടായ അത്ഭുത സംഭവം എന്റെ അനുഭവത്തിൽ ഉണ്ട്.

അഞ്ചാമത്, ആ പിതാവിന്റെ വ്രതനിഷ്ഠയാണ് എടുത്തു പറയേണ്ടത്. ഇന്ന് മനുഷ്യർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് ആദ്ധ്യാത്മിക നേതാക്കൾക്ക് ആത്മചൈതന്യം ഇല്ലാതെ കാണുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം, ആത്മശിക്ഷണത്തിലും വ്രതനിഷ്ഠയിലും പ്രാർത്ഥനാശീലത്തിലും അടിയുറച്ചു വളരുവാനുള്ള മനക്കരുത്ത് അവർക്കില്ല എന്നതു തന്നെയാണ്.

ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും ദുരാഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മനപ്രയാസം കൂടാതെ വഴങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന നമ്മുടെ തലമുറയ്ക്ക് ആ പിതാവു വലിയ ദീപസ്തംഭം തന്നെയാണ്. കടന്നുപോയ തലമുറയുടെ കരുത്തുറ്റ ഗുരുവായിരുന്നു ആ മഹർഷിവര്യൻ. ആ പുണ്യപിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ലോകത്തിനും മനുഷ്യരാശിക്കും സഭയ്ക്കും അനുഗ്രഹവർഷമുണ്ടാകട്ടെ.

(ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ ചരമ രജത ജൂബിലി സപ്ലിമെന്റ്, മലയാള മനോരമ, ഡിസംബർ 28, 1989)

3

വിശ്വാസത്തിന്റെ മർമ്മമറിഞ്ഞ ആത്മീയ നേതാവ്

പരിശുദ്ധ ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തിരുമേനിയുടെ പെങ്ങളെ കെട്ടിച്ചത് എന്റെ വീടിനു വളരെ അടുത്താണ്. തിരുമേനി അവിടെ വരുമ്പോഴൊക്കെ ഞാനും പോയി കൈ മുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്ന് തിരുമേനി മെത്രാച്ചനാണ്. ഞാൻ തീരെ ചെറുപ്പവും.

പിന്നീട് പ്രധാനമായി പരിചയപ്പെടുന്നത് 1954-ൽ ആണ്. സഭാസമാധാനം ലക്ഷ്യമാക്കി പീസ് ലീഗ് എന്നൊരു സംഘടന കോട്ടയത്ത് ഉപവസിക്കുന്ന കാലം. ആറു പേരാണ് ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. കെ. ഇ. മാമ്മൻ, എം. കുര്യൻ, പാമ്പാടികണ്ടത്തിലച്ചൻ, കോടിയാട്ടച്ചൻ, ഡ്രൈവർ വർഗ്ഗീസ് തുടങ്ങിയവർ. ഞാൻ അമേരിക്കയിൽ നിന്നു ദൈവാശാസ്ത്രപഠനം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങി ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിൽ എം. തൊമ്മനോടൊപ്പം താമസിക്കുകയായിരുന്നു. തൊമ്മച്ചന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പീസ് ലീഗുകാർക്ക് ബൈബിൾ ക്ലാസ്സെടുക്കാൻ കോട്ടയത്തു വന്നു. ഒരു ദിവസത്തെ ക്ലാസു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുറച്ചു ദിവസം ഇവിടെ തങ്ങി ഞങ്ങൾക്ക് ബൈബിൾ ക്ലാസ് എടുത്തു കൂടെ എന്ന് ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ ചോദിച്ചു.

“ഇത്തരം ക്ലാസ് ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു പട്ടിണി കിടക്കാൻ ഒരു പാടുമില്ല” എന്ന അവരുടെ വാക്ക് എനിക്കും പ്രചോദനം നൽകി. ഞാൻ 30 ദിവസത്തോളം അവർക്കു വേണ്ടി ബൈബിൾ ക്ലാസ്സുകൾ എടുത്തു. അപ്പോൾ അവർ മറ്റൊരു നിർദ്ദേശം കൂടി വെച്ചു - ഉപവാസം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരെ കാണാൻ കുറെ പേർ കുരിശുപള്ളിയിൽ വരുന്നുണ്ടല്ലോ. അവർക്കു കൂടി ക്ലാസ് എടുത്തു കൂടെ എന്ന്. അങ്ങനെ അങ്ങാടിയിൽ നിന്ന് കുരിശുപള്ളിയിൽ വരുന്നവർക്കും വേണ്ടി ഞാൻ ബൈബിൾക്ലാസ് എടുത്തു തുടങ്ങി.

ബാവാ ഇത് എങ്ങനെയോ അറിഞ്ഞു. ഒരു ഞായറാഴ്ച ‘ഇന്ന് പഴയസെമിനാരിയിൽ തന്നെപ്പറ്റിയായിരുന്നു സംസാരം. ബാവായെ ചെന്നുകാണാൻ എന്നെ പറഞ്ഞു വിട്ടതാണ്.’ കെ. ഫീലിപ്പോസച്ചൻ (ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി) വന്നു പറഞ്ഞു.

വളരെ ആകാംക്ഷയോടെ എന്നെപറ്റി എന്താണ് പറഞ്ഞത് എന്ന് അച്ചനോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘ഇവിടെ ഏതോ ഒരു പോൾ വർഗീസ് വന്നിട്ടുണ്ട്. അയാൾ കുരിശുപള്ളിയിൽ ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടത്രെ. ആരുടെ ബൈബിളാണോ? അമേരിക്കേന്നു കൊണ്ടുവന്നതാണെന്നാ തോന്നുന്നെ.’ കെ. ഫീലിപ്പോസച്ചൻ ബാവായുടെ വാക്കുകൾ എടുത്തു പറഞ്ഞു. ‘എന്തായാലും ബാവായെ പോയി കാണണം.’ ഫീലിപ്പോസച്ചൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു.

അച്ചൻ തന്നെയാ എന്നെ ബാവായുടെ അടുത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതും. അച്ചൻ എന്നെ ബാവായ്ക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി ‘ഇയാളാണ് പോൾ വർഗ്ഗീസ്.’ പെട്ടെന്ന് ശെമ്മാശനോട് ബാവാ ഒരു പായ് കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു. ശെമ്മാശൻ കൊണ്ടുവന്നു. എന്നോട് അതിൽ ഇരിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചു.

ഫീലിപ്പോസ് അച്ചനോട് അപ്പുറത്തേക്ക് പൊയ്ക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. ഒരു വിസ്താരത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പാണ് എന്ന് എനിക്കും മനസ്സിലായി. മനസ്സിൽ അല്പം ഭീതിയും ഇല്ലാതില്ല.

വിസ്താരം രണ്ടു മണിക്കൂറിലേറെയെടുത്തു. ഇരുനൂറിലേറെ ചോദ്യങ്ങളാണ് എന്നോട് ചോദിച്ചത്. എല്ലാം വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നും. ഓരോ ചോദ്യവും തിരുമേനിയോട് എനിക്കുള്ള ആദരവ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

പാശ്ചാത്യനാട്ടിൽ നിന്നും ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ അഭ്യസനം നടത്തിവന്ന എനിക്ക് ബാവായുടെ വേദപുസ്തകപാണ്ഡിത്യത്തിൽ അത്ഭുതം തോന്നി. ചോദ്യങ്ങൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി കൽപിച്ചു. ‘തന്റെ മറുപടി ഒക്കെ എനിക്ക് സന്തോഷമായി. ഏതായാലും അതിൽ രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെ മറുപടി ശരിയല്ല. ബാക്കിയൊക്കെ സത്യവിശ്വാസത്തിനു ചേർന്നതു തന്നെ.’ ഉടനെ ‘ഫീലിപ്പോസച്ചൻ അവിടെ ഉണ്ടോ’ എന്ന് ചോദിച്ചു. അച്ചനെ വിളിപ്പിച്ചു. പിന്നെ തമാശരൂപേണ ‘കത്തനാരറിയുമോ ഇയാളേ.... ഇയാളാ പോൾ വർഗ്ഗീസ്. ഇയാളും തന്നെപ്പോലെ പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യത്തു പോയി വേദപുസ്തകം പഠിച്ചയാളാ. പക്ഷേ ഇയാൾ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസിയാ. തന്നെപ്പോലൊന്നുമല്ല....’ എന്ന് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കൽപ്പിച്ചു. അന്നു മുതൽ എന്നോട് വലിയ കാര്യമാ.

പിന്നീട് പലപ്പോഴും ബാവായെ പോയിക്കാണുമായിരുന്നു. പിന്നീട് പ്രധാനമായി ഞാൻ ബാവായെ കാണുന്നത് എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഹെയ്‌ലി സെലാസി ദേവലോകത്തു വന്നപ്പോഴാണ്. അന്ന് ബാവായുടെ ദ്വിഭാഷിയായി ചക്രവർത്തിയോട് സംസാരിക്കാനാണ് എന്നെ വിളിപ്പിച്ചത്. അന്നും ഞാൻ ഒരു അത്മായക്കാരനായിരുന്നു. പട്ടം ഏൽക്കുവാൻ ഉദ്ദേശം പോലും ഇല്ലാത്ത കാലം.

മടക്കയാത്രയ്ക്ക് മുൻപ് ചക്രവർത്തി ബാവായോട് 'അയാളെ എനിക്കു വേണം തരാമോ' എന്നു ചോദിച്ചു.

'എല്ലാവർക്കും ഇയാളെ ആവശ്യമാണെന്നാ പറയുന്നെ' ബാവാ ചക്രവർത്തിയോട് മറുപടിയായി പറഞ്ഞു.

'താനെന്തോ പറയുന്നു?' ബാവാ എന്നോടായി ചോദ്യം.

'താൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കൂടെ പോകുന്നത് സഭയ്ക്കു നല്ലതാ. പക്ഷേ താനിവിടെ നിൽക്കുന്നതും സഭയ്ക്കു നല്ലതാ. അതുകൊണ്ടു നല്ലതുപോലെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുമാനിച്ചാൽ മതി പോകണോ വേണ്ടയോ എന്ന്' ബാവാ കൽപ്പിച്ചു.

ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. കൈമുത്തി ഇറങ്ങി. ബാവാ എന്നെ തിരികെ വിളിപ്പിച്ചു.

'എടോ, താൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുമാനിക്കുവാൻ പോവുകയാ. പണ്ട് രണ്ടുപദേശിമാർ പെണ്ണിനും ചെറുക്കനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ച കഥ തനിക്ക് അറിയാമോ? ചെറുക്കന്റെ ഉപദേശി സ്ത്രീധനം കൂട്ടിത്തരണമെന്നാ പ്രാർത്ഥിച്ചത്. അതുപോലെ പെണ്ണിന്റെ ഉപദേശി സ്ത്രീധനം കുറച്ചു കിട്ടണം എന്നും. ആരുടെ പ്രാർത്ഥനയാ ദൈവം കേൾക്കേണ്ടിയത്.' ബാവാ ഗൗരവമേറിയ കാര്യം തമാശരൂപേണ അവതരിപ്പിച്ചു ചിരിച്ചു. 'എന്തായാലും അതുപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കരുത്. താൻ ദൈവഹിതം അറിയുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണം' എന്നു പറഞ്ഞാണ് എന്നെ അയച്ചത്. തീരുമാനമെടുത്തത് മറ്റുള്ളവർ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാണ്.

വീണ്ടും കാലം കഴിഞ്ഞു. കക്ഷിവഴക്കുകൾ സഭയിൽ മൂർച്ഛിച്ചു നിൽക്കുന്ന കാലം. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി ഒരു അനുരഞ്ജനം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും അതിന് സഭയിൽ നിന്ന് പ്രതിനിധികളെ അയക്കണമെന്നും അതിലൊരാളായി താനും പോകണമെന്നും ബാവാ കൽപിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി ടിക്കറ്റും ശരിയാക്കിക്കൊള്ളാൻ എന്നോടു കൽപിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ടിക്കറ്റും എടുത്തു. അന്ന് ഞാൻ ഹെയ്‌ലി സെലാസി ചക്രവർത്തിയുടെ സെക്രട്ടറിയാണ്. അന്നത്തെ സുന്നഹദോസിൽ അയ്മേനിയായ എന്നെക്കൂടി വിളിപ്പിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ അന്നു കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ അതിന് ഒരു ഐകരൂപ്യം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തീരുമാനമുണ്ടാകാഞ്ഞതുകൊണ്ട് യാത്ര മാറ്റി വച്ചു.

1958-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ സമാധാന കൽപന വന്ന സമയം. അന്ന് എത്യോപ്യയിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഡൽഹിയിൽ വന്നിരുന്നു.

ഡൽഹിയിൽ നമ്മുടെ മക്കാറിയോസ് തിരുമേനി (അന്ന് കെ. സി. തോമസ് അച്ചൻ) യും വിംഗ് കമാൻഡർ കെ. സി. മാത്യൂസും (ഇപ്പോൾ അച്ചനായി സാംബിയായിൽ) ഉണ്ട്.

ഡൽഹി എയർപോർട്ടിൽ മനോരമ കൊണ്ട് മുഖം മറച്ചാണ് അവർ എന്നെ സ്വീകരിച്ചത്. മനോരമയുടെ ഒന്നാം പേജിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കാതോലിക്കാ ബാവായെ സ്വീകരിച്ചു എന്ന തലക്കെട്ട് എനിക്ക് വായിക്കാമായിരുന്നു. ഞാൻ നേരെ ഒരു ഹോട്ടലിലേക്ക് പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 1956 മുതലുള്ള ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ നന്ദി പ്രകടനമായിരുന്നു അത്. സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായി.

ഹോട്ടലിലിരുന്ന് സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയും ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയും എന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ച് ബാവായ്ക്ക് ഞാനൊരു കത്തയച്ചു. എത്യോപ്യയിലെ ജോലി രാജിവയ്ക്കാമെന്നും എഴുതി. പിന്നെ വന്ന് ബാവായെ കണ്ടു. ബാവായ്ക്കും വളരെ സന്തോഷമായിരുന്നു. ബാവാ എന്നെ കുറുപ്പുംപടി പള്ളിയിൽ വച്ച് ശെമ്മാശനാക്കി.

പട്ടം നൽകുന്നതിന്റെ തലേ രാത്രി എന്നോട് തിരുമേനി കൽപിച്ചു. 'എടോ എനിക്ക് പ്രായമായി, സഭയുടെ തലവന് പ്രായമാകുമ്പോൾ മരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയല്ല പേടിയുള്ളത്. മരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ആ സഭ ഏതു വഴിക്കു പോകും. സഭയുടെ വിശ്വാസം ഏതു വഴിക്കു പോകും അതാണ് ആശങ്ക. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പുറത്തു പോയി പഠിച്ചു വന്ന ആളുകളൊക്കെയുണ്ട്. സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസം ശരിയാംവണ്ണം പഠിച്ചിട്ടുള്ള തന്നെ ഒരാളെ കണ്ടിട്ടെങ്കിലും എനിക്കു സമാധാനമായി മരിക്കാമല്ലോ.'

ആ വാക്കുകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴമായി പതിച്ചു. 1967-ൽ എന്നെ ഔഗേൻ ബാവാ, സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പാളായി നിയമിച്ചപ്പോൾ ആ വാക്കുകൾ എനിക്ക് ഏറെ പ്രചോദനം നൽകി. അന്ന് ഞാൻ അച്ചനായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും ബാവായുടെ ഗുരുക്കന്മാരായിരുന്നു. അവരിൽ നിന്ന് പഠിച്ച കാര്യങ്ങൾ ബാവായെ ആത്മീയതയിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും അഗ്രിമനാക്കി. അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അത് വ്യക്തവുമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ മദ്ബഹായിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, ദൈവതിരുമുൻപാകെയാണ് താൻ നിൽക്കുന്നത് എന്ന ബോധം അദ്ദേഹത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. ദൈവം അവിടെ എഴുന്നള്ളി വസിക്കുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം മാലാഖമാരോടൊപ്പം ആരാധന നടത്തുന്നുവെന്നുമുള്ള ആഴമായ അവബോധം. അതുകൊണ്ടാണ് മദ്ബഹായിൽ ആരെങ്കിലും ഉദാസീനമായി നിന്നാൽ വഴക്കു പറഞ്ഞിരുന്നത്.

വേദപാണ്ഡിത്യവും രഹസ്യ പ്രാർത്ഥനയും അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരുപോലെ കണ്ടെത്താമായിരുന്നു. ഏതു

സമയത്തും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആത്മീയമായി പുഷ്ടിപ്പെടുത്തിയത്. ആദിമ സഭാ പിതാവായിരുന്ന ബസേലിയോസ് വേദപണ്ഡിതനും പ്രാർത്ഥനാനിരതമായ ജീവിതം ഉള്ളയാളും ആയിരുന്നു. ഒപ്പം തികഞ്ഞ ഒരു സന്യാസിയും. ആ ജീവിതം ബാവായ്ക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. ബാവായെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ളതും ആ വ്യക്തിത്വം ആയിരിക്കണം.

സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസം അത്ര കണ്ടു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആളായിരുന്നില്ല ബാവാ. മറിച്ച് ആത്മീയ നിറവിൽ നിന്ന് ലഭ്യമായതും പരിശ്രമത്തിലൂടെ ആർജ്ജിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളതുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവ്. വേദപുസ്തകം വായിക്കുകയോ വായിപ്പിച്ചു കേൾക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിൽ നിന്ന് സത്തായത് ഉൾക്കൊള്ളുവാനും ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ബാവായുടെ പ്രസംഗത്തിൽ വാക്കുകളുടെ ഒഴുക്ക് ആരേയും ആകർഷിക്കും. പ്രസംഗത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ബാവാ എന്താണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത് എന്നു സംശയിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ കേൾവിക്കാരനിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയം പതിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കും.

പാണ്ഡിത്യം കൊണ്ടു മാത്രം ഓർത്തഡോക്സ് സ്പിരിച്വാലിറ്റി ആകുന്നില്ല. വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള അറിവ്, നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന, വ്രതനിഷ്ഠമായ സന്യാസജീവിതം ഇവയെല്ലാം ഒന്നായി ലയിച്ചിരിക്കണം ഒരു വ്യക്തിയിൽ. അത്തരമൊരു വ്യക്തിത്വമാണ് ബാവായിൽ നാം ദർശിക്കുക. കപടഭക്തിയോട് ബാവായ്ക്ക് വലിയ വിരോധവുമായിരുന്നു.

മഹാത്മാഗാന്ധിയെപ്പോലെ 'സത്യം ജയിക്കും' എന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടാണ് കാറും കോളും നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സഭാനൗകയെ ശാന്തതയുടെ തുറമുഖത്തെത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞതും.

പിതാക്കന്മാരുടെ ജീവിത ദർശനവും ജീവിതത്തിലൂടെയുള്ള അതിന്റെ പ്രതിഫലനവും ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കി അതിനോടു ചേർന്നു നില്ക്കുക എന്നതാണ് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന്റെ മർമ്മം.

(1988 ഡിസംബർ 20 ചൊവ്വാഴ്ച ഡോക്ടർ പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, ഫാ. രാജു വർഗീസ്, ഫാ. ഷേബാലി എന്നിവർ നടത്തിയ അഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന്. തയ്യാറാക്കിയത് - ഷേബാലി. പരിശുദ്ധ ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ ചരമ രജത ജൂബിലി സ്മരണിക, കോട്ടയം, 1989, പേജ് 77-81)